

08.08.2014

Recomandări cu privire la identificarea beneficiarului efectiv, aprobate prin HCA al BNM nr. 147 din 31.07.2014

Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.223-230/1161 din 08.08.2014

Aprobat prin Hotărîrea nr.147 a
Consiliului de Administrație al
Băncii Naționale a Moldovei
din 31 iulie 2014

Recomandări cu privire la identificarea beneficiarului efectiv

I. Prevederi generale

1. Recomandările cu privire la identificarea beneficiarului efectiv (în continuare – Recomandări) au ca scop de a oferi băncilor și altor prestatori de servicii de plată îndrumări metodologice privind aplicarea legislației în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului în procesul de identificare a beneficiarului efectiv (beneficiarilor efectivi) a persoanei juridice sau fizice client al băncii sau al altui prestator de servicii de plată. Recomandările date sunt elaborate ținând cont de legislația în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului.
2. Recomandările au ca obiect:
 - a) descrierea procesului de determinare a persoanei (persoanelor) fizice care deține cel puțin 25 % din acțiuni sau din dreptul de vot al persoanei juridice;
 - b) descrierea procesului de determinare a persoanei (persoanelor) fizice care controlează în ultimă instanță o persoană fizică sau juridică;
 - c) descrierea procesului de determinare a persoanei (persoanelor) fizice în al cărei nume se realizează o tranzacție sau se desfășoară o activitate;
 - d) descrierea procesului de aplicare a abordării bazate pe risc la identificarea beneficiarului efectiv.
3. Recomandările sânt elaborate ținând cont de Recomandările 40 ale Grupului de Acțiune Financiară Internațională (FATF-GAFI), documentele Grupului Wolfsberg aferente identificării beneficiarului efectiv în contextul serviciilor bancare private, de documentele BASEL privind cunoașterea clienților și alte documente internaționale aferente domeniului dat.
4. Termenii și expresiile utilizate în prezentele Recomandări au semnificațiile prevăzute în Legea nr.190-XVI din 26.07.2007 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, Regulamentul nr.172 din 04.08.2011 privind activitatea băncilor în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, precum și în recomandările și ghidurile aferente domeniului în vigoare.
5. Respectarea recomandărilor cu privire la identificarea beneficiarului efectiv va facilita identificarea, evaluarea și minimizarea riscurilor și vulnerabilităților aferente activității băncii și altor prestatori de servicii de plată în relația cu clienții săi.

II. Cunoașterea beneficiarului efectiv

6. Una din sarcinile de bază aplicate în procesul de cunoaștere a clientului este identificarea și verificarea beneficiarilor efectivi ai persoanelor juridice și cota deținută de aceștia în capitalul social. Cunoașterea beneficiarului (beneficiarilor) efectiv este esențială pentru a lua decizia potrivită referitor la nivelul riscului de spălare a banilor și finanțare a terorismului asociat clientului. Unele persoane juridice ascund în mod intenționat identitatea adevăraților

proprietari/beneficiari efectivi și persoanele care controlează activitatea persoanei juridice. Uneori, identificarea și verificarea beneficiarilor efectivi ai clienților poate fi dificil de realizat din cauza unei structuri de proprietate complexe dar legitime, cum ar fi, existența mai multor companii ierarhic fondate unde sunt mai mulți fondatori și asociați persoane fizice. Cu toate acestea, băncile și alți prestatori de servicii de plată trebuie să fie vigilente asupra posibilităților utilizate pentru acoperirea sau mascarea beneficiarilor efectivi.

7. Aceste recomandări se aplică clienților băncii și altor prestatori de servicii de plată. În acest sens, recomandările oferă informații cum de determinat beneficiarii efectivi prin identificarea persoanelor fizice care dețin mai mult de 25% din capitalul social al unui client, care exercită control efectiv asupra clientului și în numele cărora se efectuează tranzacții.

8. Pot fi întâlnite dificultăți la înțelegerea noțiunii de „beneficiar efectiv” utilizat în context diferit la aplicarea normelor în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului. În acest context, anexa la prezentele recomandări evidențiază și explică termenul de „beneficiar efectiv” utilizat în practică.

9. Riscuri sporite pot apărea cu privire la beneficiarii efectivi ai conturilor, deoarece titularii de cont nominali pot permite persoanelor fizice și juridice să ascundă identitatea adevărată a activelor sau bunurilor provenite din activități infracționale sau asociate acestora. Mai mult decât atât, persoanele care efectuează spălare de bani și/sau finanțarea terorismului, evaziune fiscală, criminalii și teroriștii ar putea utiliza datele și informația confidențială a unor companii, inclusiv companii fictive Companie fictivă - întreprinderea ce desfășoară activitate fictivă (fantomă, delincventă, „de o zi” ș.a.) reprezintă o întreprindere, care urmărește scopul acoperirii acțiunilor ilicite ale subiecților de antreprenoriat, instituțiilor și organizațiilor care practică activități legale, prin punerea la dispoziția lor a conturilor bancare și documentelor de strictă evidență, având drept scop eschivarea de la plata impozitelor, legalizarea contrabandei și bunurilor de o proveniență ilicită, disimularea provenienței banilor și scoaterea banilor din circuitul legal a economiei naționale, sustragerea din avutul proprietarului și/sau realizării altor interese economico-financiare și fiscale. Criteriile de determinare a companiilor fictive pot fi găsite în Ordinul CNA nr. 83 și IFS nr. 215 din 05.08.2009 pentru aprobarea Regulamentului privind criteriile de identificare a întreprinderilor create cu intenția de a desfășura activitate de antreprenoriat fictivă., pentru a ascunde natura și scopul tranzacțiilor ilicite și identitatea persoanelor asociate cu acestea. Prin urmare, identificarea beneficiarilor efectivi ai unor companii poate fi o provocare, deoarece caracteristicile acestor companii de multe ori apără eficient identitatea beneficiarilor efectivi. Cu toate acestea, o identificare adecvată a beneficiarilor efectivi este importantă pentru determinarea adecvată a activităților suspecte și pentru furnizarea promptă a informațiilor utile organelor de drept.

10. Banca și alți prestatori de servicii de plată în activitate lor pot utiliza diferite tehnici sau teste pentru identificarea beneficiarilor efectivi a clienților. Unul din testele care poate fi aplicat presupune determinarea existenței următoarelor trei elemente, fie luate în mod individual și/sau în combinație:

- a) deținerea a mai mult de 25% din proprietate sau din dreptul de vot, sau din capitalul/profitul clientului;
- b) deținerea controlului efectiv asupra clientului;
- c) persoana în numele căruia se efectuează tranzacția.

11. În cazul în care banca sau alți prestatori de servicii de plată stabilesc relații de afaceri cu un client, acestea urmează să identifice și să verifice identitatea beneficiarului efectiv. Suplimentar, urmează să se stabilească structura de proprietate a clientului și să se înțeleagă proprietatea la fiecare nivel. Beneficiarul efectiv nu este în mod obligatoriu un singur individ, pot exista mai mulți beneficiari efectivi într-o structură de proprietate. În cazul existenței unei structuri complexe de proprietate cu multiple nivele și fără o explicație rezonabilă pentru existența acestora, banca și alți prestatori de servicii de plată urmează să admită posibilitatea ca această structură a fost creată intenționat cu scopul de a ascunde beneficiarii efectivi.

12. Pot exista clienți care nu au beneficiari efectivi (întreprinderi de stat, întreprinderi municipale, asociații obștești, asociații religioase, partide și alte organizații social-politice, fundații, instituții publice, organele administrației publice locale și centrale, etc.). În astfel de cazuri, banca și alt prestator de servicii de plată urmează să aplice măsuri corespunzătoare pentru a cunoaște clienții dați, inclusiv a scopului și naturii relației de afaceri, precum și a sursei mijloacelor bănești implicate în vederea asigurării neimplicării băncii și altor prestatori de servicii de plată în operațiuni de spălare a banilor și/sau finanțarea terorismului. În cazul constatării suspiciunilor aferente activității acestora, banca și alți prestatori de servicii de plată urmează să informeze Serviciul Prevenirea și Combatere Spălării Banilor conform legislației în vigoare.

13. În multe cazuri, clientul va dezvălui informația despre structura sa de proprietate în mod rapid și clar. În alte cazuri, banca și alți prestatori de servicii urmează să se informeze suplimentar referitor la structura de control sau proprietate și administrare care este mai complexă. În orice moment al procesului dat, se poate decide de a stopa parcurgerea procesul dat sau se poate de aflat că informația este imposibil de obținut. În astfel de cazuri, banca și alți prestatori de servicii de plată decid, prin prisma actelor normative în vigoare aferente domeniului, despre necesitatea refuzului de a stabili o relație

de afaceri sau întreprinde măsuri pentru întreruperea relației de afaceri deja existentă cu informarea respectivă a Serviciului Prevenirea și Combatere Spălării Banilor conform legislației în vigoare.

III. Structura de proprietate

14. Este important ca banca și alți prestatori de servicii de plată să înțeleagă structura de proprietate a clientului. Trebuie luată în considerare posibilitatea ca proprietatea poate fi divizată în cote de 25 % sau mai mici. Totuși, relațiile dintre părți pot duce la proprietate individuală sau agregată, care are cota mai mare de 25 %.

Diagrama 1 – Structură de proprietate simplă

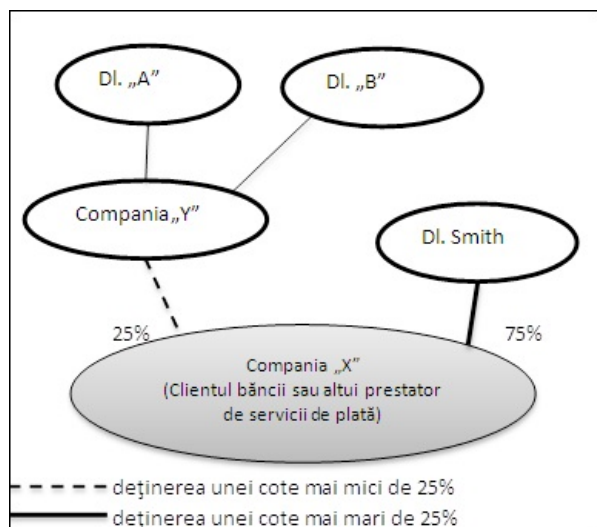
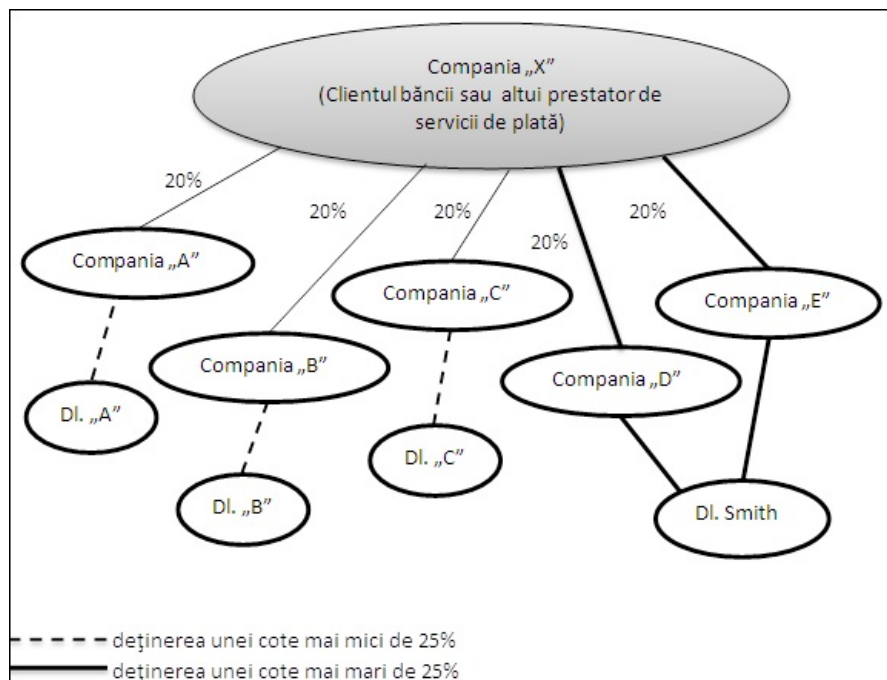

Diagrama 2 – Structură de proprietate complexă

15. În diagrama 1 este reprezentată o structură de proprietate simplă, unde proprietarii companiei „X” sunt dl. Smith, cu o cotă de 75% și compania „Y” cu cota de 25%, care la rândul ei este deținută de proprietarii dl. „A” și dl. „B” în cote egale. În acest mod, se constată că persoana fizică dl. Smith deține 75% din capitalul companiei și este beneficiar efectiv al companiei „X”, deoarece deține o cotă mai mare de 25%.

16. În diagrama 2 este reprezentată o structură de proprietate complexă, unde compania „X” are 5 proprietari, fiecare din ei având cote egale a câte 20%. Urmare analizei informației constatăm că compania „D” și compania „E” sunt deținute integral de către dl. Smith. Astfel, persoana fizică dl. Smith deține 40% din capitalul companiei și este beneficiar efectiv al companiei „X”, deoarece deține o cotă mai mare de 25%.

17. Utilizând testul privind identificarea beneficiarului efectiv, reprezentat mai sus, banca sau alți prestatori de servicii de plată pot determina identitatea beneficiarului efectiv al clientului. Astfel, pentru unii clienți banca sau alți prestatori de servicii de plată prin aplicarea testului dat parcurg o etapă pentru a determina persoana fizică care este beneficiar efectiv, iar pentru alți clienți, pentru a demonstra persoana fizică care este beneficiar efectiv, parcurg mai multe etape utilizând testul privind identificarea beneficiarului efectiv.

IV. Controlul efectiv (în ultimă instanță)

18. Pentru unii clienți, aplicarea testului privind identificarea beneficiarului efectiv va oferi posibilitatea băncii sau altor prestatori de servicii de plată să determine cine deține proprietatea asupra acestuia și, prin urmare, cine este beneficiarul efectiv. Pentru alți clienți însă, acest test nu va oferi această oportunitate. Spre exemplu, în cazul în care proprietatea clientului persoană juridică este împărțită între un număr mare de persoane, fiecare dintre ei deținând o cotă mai mică de 25%. Acest exemplu poate fi bine ilustrat în cazul unei cooperative de producție, cooperative de întreprinzător sau o societate în nume colectiv, care are număr mare de membri, și este puțin probabil să existe o persoană cu o cotă mai mare de 25%. În astfel de cazuri, banca sau alți prestatori de servicii de plată oricum urmează să identifice beneficiarul efectiv utilizând în acest sens tehnica determinării deținerii controlului efectiv asupra clientului.

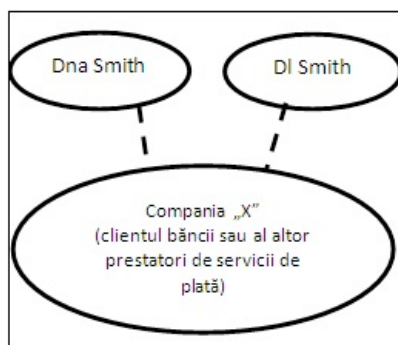
19. Controlul efectiv asupra unui client este parte componentă a noțiunii de beneficiar efectiv. Spre exemplu poate fi persoana care poartă responsabilitatea pentru deciziile managementului persoanei juridice, sau în mod similar, a clientului. Înțelegerea structurii de organizare și activitate a clientului va permite băncii sau altor prestatori de servicii de plată stabilirea acelor persoane care dețin controlul efectiv asupra clientului.

20. Pentru a decide referitor la persoanele care controlează efectiv clientul persoană juridică, banca sau alți prestatori de servicii de plată iau în considerare, dar fără a se limita la:

- persoanele care dețin mai mult de 25 % acțiuni sau din drepturile de vot al clientului, conform certificatului de înregistrare sau extrasului din Registrul organului abilitat cu dreptul de a efectua înregistrarea de stat;
- persoanele cu dreptul de a numi sau concedia membrii organelor de conducere a clientului (fondatorul/acționarul și persoanele împuternicite de către aceștia sau persoana care împuternicește fondatorul/acționarul în baza unui acord, mandat, procură, proces verbal, document de constituire, etc.);
- persoanele care au dreptul de a exercita o influență considerabilă asupra activității clientului și/sau organelor de conducere a acestuia (fondatorul/acționarul și membrii organelor de conducere, etc.);

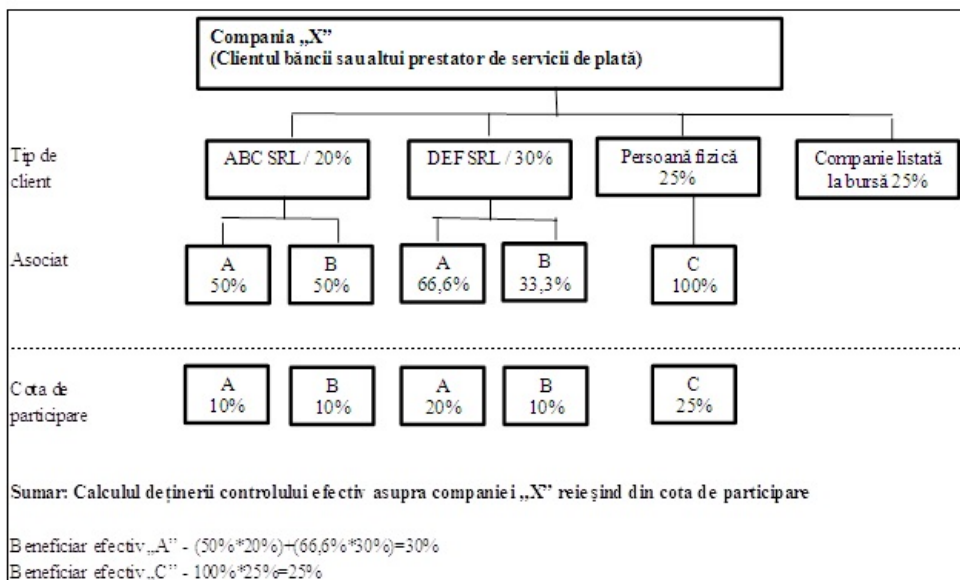
21. Determinarea persoanei ce deține control efectiv asupra clientului poate fi efectuată utilizând tehnicile menționate care pot fi aplicabile clientului. În acest sens banca sau alți prestatori de servicii de plată iau în considerare tipul managementului clientului și structura de guvernare, și decide cine deține control efectiv asupra clientului.

Diagrama 3 – Controlul efectiv

22. În diagrama 3 este reprezentată schematic deținerea de către persoanele fizice a controlului efectiv asupra clientului. Astfel, Dl Smith deține toate drepturile de vot în compania „X”. Dna Smith are responsabilitatea pentru toate deciziile administrative din compania „X”. În acest caz, poate fi considerat că ambele persoane cad sub incidența noțiunii de beneficiar efectiv, deoarece ambele dețin control efectiv. Suplimentar, în diagrama 4 este redat schematic determinarea controlului efectiv deținut de către o persoană fizică asupra unei companii cu o structură de proprietate complexă.

Diagrama 4 – Deținerea controlului efectiv într-o companie cu o structură de proprietate complexă

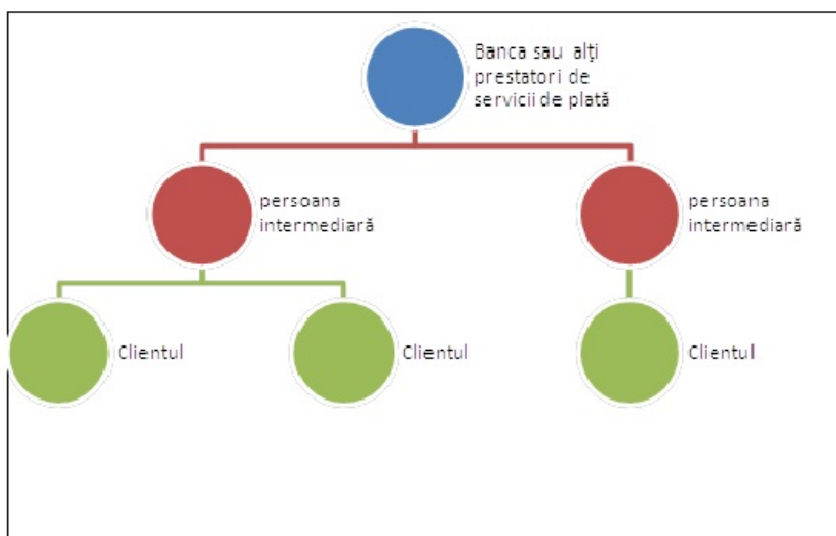
V. Persoana în al cărei nume se realizează o tranzacție sau se desfășoară o activitate

23. O altă parte a definiției de beneficiar efectiv este o persoană în numele căreia este efectuată o tranzacție. Acest concept este important în momentul în care se ia în considerație relația dintre persoana intermediară și clienții care stau la baza acestora. Există diverse scenarii, multe dintre care sunt complexe. Totuși, determinarea persoanei în numele căreia se realizează o tranzacție implică deseori necesitatea de a verifica și persoana intermediară.

24. Banca sau alți prestatori de servicii de plată, conform legislației, au obligația de a aplica măsurile de cunoaștere față de clienții săi. În acest scop analiza și verificarea amănunțită a structurii clientului este pârghia principală pentru a cunoaște cu adevărat cine este clientul sau ce persoană acționează în numele acestuia. Există cazuri când persoana care acționează în numele clientului poate fi deslușită relativ ușor, prin confirmarea deținerii unor documente ce împuternicesc mandatarul, dar sunt situații când persoana ce acționează în numele clientului poate fi cu greu determinată, deoarece există mai multe persoane intermediare care sunt greu de verificat și analizat.

25. Persoana intermediară poate fi o instituție financiară sau altă persoană juridică care are o relație de afaceri sau efectuează tranzacții cu o bancă sau alți prestatori de servicii de plată în ceea ce privește produsele sau serviciile furnizate pentru clienții care stau la baza acestora. În diagrama 5 este ilustrat conceptul persoanei intermediare.

Diagrama 5 – persoana intermediară

26. O persoană intermediară poate fi ea însăși o entitate raportoare. În același timp, aceasta poate avea la rândul său un intermediar care gestionează clientul, iar uneori se întâlnesc situații când există un lanț de intermediari/entități raportoare care gestionează clientul. Astfel, persoanele care administrează activitatea societăților de investiții și consultanții financiari sunt exemple de persoane intermediare, iar clientul de bază final este investitorul.

27. În contextul unei structuri de investiții care implică una sau mai multe persoane intermediare, clientul băncii sau al altor prestatori de servicii de plată va fi persoana care va obține facilități ca urmare a unei relații de afaceri, sau va efectua o tranzacție ocazională prin intermediul băncii sau altor prestatori de servicii de plată. În acest sens un exemplu concludent este când persoana care administrează activitatea societății de investiții furnizează servicii de investiții unui investitor. Astfel serviciile date pot fi furnizate direct sau indirect. Iar persoana care beneficiază de serviciile de investiții furnizate de către persoana care administrează activitatea societății de investiții este aceea în al cărei nume este deschis contul sau încheiată relația de afaceri. În acest caz, clientul băncii sau al altui prestator de servicii de plată poate fi investitorul sau persoana împuternicită/mandatarul, în funcție de structură. În astfel de cazuri, banca sau alți prestatori de servicii de plată urmează să fie prudenți la identificarea clientului și a persoanei care acționează în numele acestuia, pentru a evita situațiile de determinare falsă a acestora.

28. Banca sau alți prestatori de servicii de plată vor utiliza noțiunea de beneficiar efectiv pentru a determina persoanele fizice care sunt adevărații beneficiari efectivi ai clientului sau persoanei intermediare. În acest scop, banca sau alți prestatori de servicii de plată vor utiliza elementele: deținerea a mai mult de 25 % din acțiuni sau drepturile de vot, deținerea controlului efectiv asupra clientului și persoana în numele căreia se efectuează tranzacția. Beneficiarul efectiv fiind persoana care satisface fie un singur element, sau toate elementele combinate între ele.

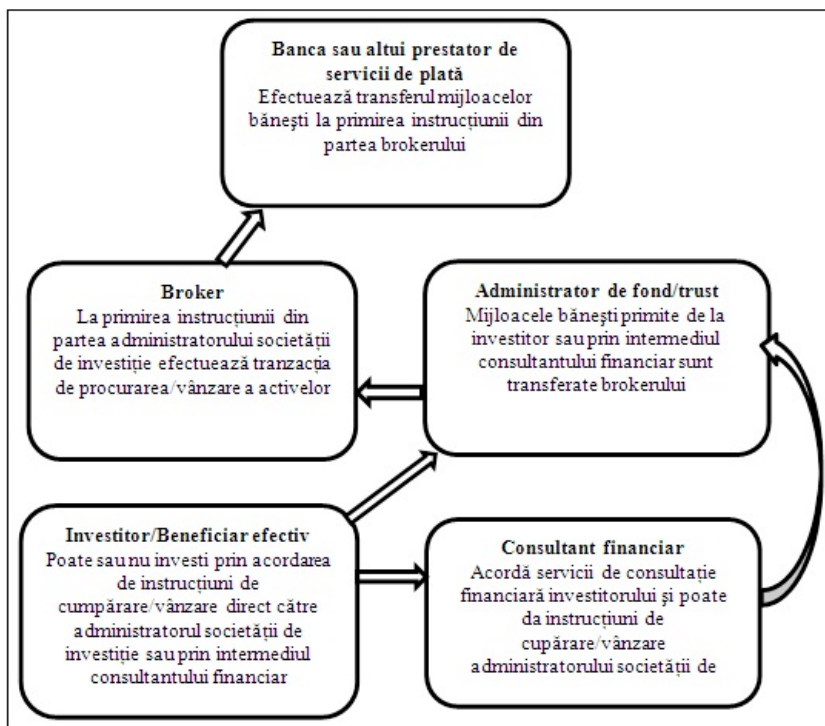
29. În acest context, beneficiarul efectiv al clientului va fi persoana care „stă în spatele” persoanei intermediare și în numele căreia se efectuează o tranzacție. Pentru identificarea acestei persoane, banca sau alți prestatori de servicii de plată vor utiliza aceleași elemente și tehnici descrise, care presupun analiza și verificarea informației din structura de proprietate a clientului bazându-se pe documentele de constituire și/sau extrasele furnizate de bazele de date cu privire la înregistrarea companiilor (ca exemplu, poate servi baza de date a ÎS „CRIS „Registru” sau alte baze de date similare din străinătate).

30. În fiecare caz, atunci când se analizează dacă un client este o persoană în numele căreia persoana intermediară efectuează tranzacții, este necesar să se ia în considerare în ce măsură sunt interconectate relația dintre tranzacțiile persoanei intermediare și riscurile și/sau beneficiile împărtășite de către client.

31. În cazul în care scopul principal al unei tranzacții efectuate de către persoana intermediară este de a investi mijloacele bănești în beneficiul unui client, chiar dacă un predefinit profit este luat de către aceasta, acel client care stă la baza tranzacțiilor se consideră persoana în numele căreia o tranzacție este realizată. Acesta este cazul când clientul are drepturi sau control direct asupra tranzacțiilor efectuate de către persoana intermediară.

32. În cazul în care o companie emite obligațiuni, acțiuni sau alte titluri de valoare în scopul finanțării activității sale (în cazul în care scopul principal de activitate a companiei nu este pur și simplu de a investi mijloacele bănești obținute de la investitori/clienti), orice tranzacții efectuate de către aceasta nu sunt considerate ca fiind efectuate din numele investitorilor, deoarece nu există o legătură între tranzacția și riscurile/beneficiile transmise acestora. În diagrama 6 este reprezentat un exemplu tipic de structură complexă când clientul băncii sau altui prestatori de servicii de plată acționează în numele altei persoane. De notat este faptul că între investitor/client și bancă sau alți prestatori de servicii de plată sunt reprezentanți mai multe persoane intermediare, care acordă diferite servicii și care pot fi la rândul lor la fel entități raportoare.

Diagrama 6 – client acționând în numele altei persoane

VI. Aplicarea abordării bazate pe risc

33. Identificarea beneficiarilor efectivi ai unui client este o obligație care trebuie îndeplinită, indiferent de gradul de risc asociat clientului. Cu toate acestea, în momentul luării deciziei referitor la pașii rezonabili ce urmează a fi luați pentru a fi satisfăcuți de corectitudinea informației despre client, banca sau alți prestatori de servicii de plată pot varia abordarea în dependență de evaluarea riscului clientului. Procesul de evaluare a riscului clientului și luării deciziei referitor la modalitatea de identificare și verificare a proprietății beneficiare trebuie prevăzută în programele interne ale băncii sau altor prestatori de servicii de plată. Aceasta trebuie să fie bazată pe evaluarea riscului efectuat de către bancă sau alți prestatori de servicii de plată în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului.

34. În cazurile în care există motive suficiente pentru suspiciune de spălare a banilor și finanțare a terorismului, banca sau alți prestatori de servicii de plată trebuie să aplice măsuri de precauție sporite de cunoaștere a clientului și să raporteze tranzacția autorității competente, conform legislației în vigoare.

35. Abordarea bazată pe risc permite o anumită flexibilitate în sarcina băncii sau altor prestatori de servicii de plată de a utiliza date, documente sau informații obținute dintr-o sursă de încredere independentă pentru a verifica identitatea beneficiarilor efectivi ai clientului. Aceasta se aplica de la caz la caz utilizând în special următoarele etape:

a) acumularea de informații - la această etapă banca sau alți prestatori de servicii de plată identifică clientul/persoana care urmărește scopul de a efectua tranzacții. Se aplică măsuri de identificare pentru cunoașterea naturii și scopului relației de afaceri și structurii de proprietate. Banca sau alți prestatori de servicii de plată obțin documente și informație aferentă prognozei nivelului de creștere a afacerii (ca exemplu, planul de afaceri). Se obține informație suficientă care dă posibilitate băncii sau altor prestatori de servicii de plată să determine dacă față de client se va aplica măsuri de precauție sporită și se va stabili sursa mijloacelor bănești.

b) identificarea beneficiarului efectiv - la această etapă banca sau alți prestatori de servicii de plată identifică beneficiarii efectivi și persoanele care sunt împuternicite să acționeze în numele clientului. Deoarece măsurile de cunoaștere a clienților care sunt necesare să fie aplicate (măsuri standard, de precauție sporită sau simplificate) pot fi mai clare anume la această etapă banca sau alți prestatori de servicii de plată solicită documente și informații suplimentare aferente cunoașterii clientului în dependență de gradul de risc implicat. Banca sau alți prestatori de servicii de plată aplică măsuri corespunzătoare pentru verificarea informației prezentate.

c) aplicarea abordării bazate pe risc pentru verificarea identității beneficiarului efectiv - în dependență de gradul de risc implicat banca sau alți prestatori de servicii de plată va verifica informația aferentă identității beneficiarului efectiv utilizând tehnicile și metodele descrise în actele normative în vigoare.

36. La evaluarea riscului banca sau alți prestatori de servicii de plată prevăd pașii conform cărora urmează să verifice diverse tipuri de clienți. Spre exemplu, o companie, intenționează să devină clientul băncii sau al altui prestator de servicii de plată. În primul rând banca sau alt prestator de servicii de plată vor identifica clientul și beneficiarul efectiv și va obține documentele de identitate standard aferente cunoașterii acestora. Evaluarea riscului efectuată de către bancă sau alt

prestator de servicii de plată pot determina clasarea clientului în categoria cu grad de risc corespunzător. Astfel, în dependență de gradul de risc atribuit banca sau alt prestator de servicii de plată poate decide efectuarea verificării beneficiarului efectiv fie doar utilizând informații publice, consultând baze de date publice sau pagini web, care conțin informații publice sau obținând documente și informație suplimentară de la client sau alte instituții (organe) pe cale confidențială.

VII. Dispoziții Finale

37. Băncile și alți prestatori de servicii de plată organizează sistemul de monitorizare intern a informației despre clienți astfel încât să asigure că identificarea și verificarea identității beneficiarilor efectivi în bancă sau alți prestatori de servicii de plată se respectă pentru toți clienții și este actualizat corespunzător.

38. Implementarea adecvată a măsurilor de cunoaștere a beneficiarilor efectivi ai clienților presupune adaptarea politicilor interne la tehnicile și metodele noi utilizate în domeniu prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, precum și utilizarea abordării bazate pe risc pentru verificarea identității beneficiarilor efectivi.

Anexă
la Recomandările cu privire la
identificarea beneficiarului efectiv

1. Ce reprezintă „beneficiar efectiv” în contextul contului bancar?

Noțiunea „beneficiar efectiv” utilizată pentru determinarea unui beneficiar al contului bancar în contextul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, este convențional înțeleasă ca fiind egală cu deținerea controlului final asupra fondurilor din acest cont, prin proprietate sau alte metode. În acest context noțiunea de „control” trebuie diferențiată de simpla autoritate cu putere de semnătură sau titlu legal.

Noțiunea reflectă recunoașterea faptului că o persoană pe numele căreia a fost deschis un cont, nu este neapărat persoana care deține controlul final asupra acestor fonduri. Această deosebire este importantă, deoarece ținta eforturilor în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului trebuie să fie îndreptată către persoana care deține controlul în ultimă instanță. Concentrarea asupra acestei persoane este un pas tipic necesar la determinarea sursei de venit.

2. Ce semnifică „beneficiar efectiv” în contextul persoanelor fizice?

În cazul când o persoană fizică încearcă să deschidă un cont în numele său, banca sau alt prestator de servicii de plată trebuie să se intereseze dacă o astfel de persoană acționează în nume propriu. Dacă persoana răspunde afirmativ, atunci, în mod ordinar, este rezonabil să presupunem că el / ea este beneficiarul efectiv.

Cu toate acestea, există circumstanțe în care această prezumție nu este rezonabilă, în special, atunci când „există îndoieli” dacă titularul de cont acționează în nume propriu. De exemplu, în procesul de acceptare a clienților, astfel de îndoială ar putea apărea în cazul în care există neconcordanțe în informațiile colectate în procesul de cunoaștere a clientului. Astfel, dacă explicația unui potențial client referitor la sursele sale de venit, aparent nu au sens/nu sunt logice, este oportună continuarea procedurilor de precauție aplicate.

Mai mult decât atât, după deschiderea contului, operațiunile ulterioare în cont pot fi incompatibile cu activitatea anticipată inițial, caz în care este rezonabil revizuirea prezumției inițiale, conform căreia titularul de cont acționează în nume propriu. De exemplu, în cazul în care se anticipează că după deschiderea contului, clientul va avea transferuri de mijloace bănești până la o anumită limită prestabilită, iar în realitate există transferuri frecvente substanțiale mai mari față de limita prestabilită, sunt justificate măsurile de precauție luate ulterior, inclusiv completarea anchetelor suplimentare cu privire la beneficiarul efectiv.

3. Ce reprezintă „beneficiar efectiv” în contextul persoanei juridice care are un singur fondator/asociat?

În cazul în care o persoană fizică deține active prin intermediul unei persoane juridice, atunci compania este clientul, iar individul este beneficiarul efectiv al acestei companii. În aceste condiții, banca sau alt prestator de servicii de plată va aplica măsuri de precauție adecvate pentru stabilirea structurii de proprietate și control, verificarea în baze de date și obținerea informației referitoare la sursa de venit a beneficiarul efectiv.

Cazul unei companii cu fondator/asociat unic necesită a fi abordat diferit de cel a unei entități corporative care are drept acționari mai multe persoane fizice. Totuși, pot exista situații în care există mai mulți beneficiari efectivi ai companiei. De exemplu, un antreprenor de succes poate organiza o companie în care el și soția sa sunt acționari/asociați, dar în care el este furnizorul de fonduri. În această situație, măsurile de precauție cu privire la sursa fondurilor și venit trebuie să se aplice

acestui, nu soției sale. Totuși, poate fi adecvată aplicarea unor măsuri de precauție și cu privire la fondurile și reputația soției.

Este necesar ca banca sau alt prestator de servicii de plată să cunoască structura companiei. În cazul în care, de exemplu, există acționari/asociați care dețin o cantitate substanțială de acțiuni/cote părți, care nu sunt aparent legați de furnizorul de fonduri, banca și alt prestator de servicii de plată trebuie să încerce să înțeleagă cauzele acestei situații. În mod similar, în cazul în care există persoane care sunt în poziția de a exercita un control asupra fondurilor deținute de companie (de exemplu, directori sau persoane cu împuterniciri de a îndruma directorii) și astfel de persoane nu sunt aparent legate de furnizorii de fonduri, banca și alt prestator de servicii de plată trebuie să înțeleagă premisele acestei situații. În aceste tipuri de situații, anchetele suplimentare pot dezvălui faptul că furnizorul aparent de fonduri nu trebuie privit ca beneficiarul efectiv al acestor fonduri. În acest caz, obiectivul măsurilor de cunoaștere ar trebui să fie redirecționate către beneficiarul efectiv, sau poate fi pus sub semnul întrebării, însăși, dreptul de a deschide un astfel de cont.

4. Ce semnifică „beneficiar efectiv” în contextul organismului de plasament colectiv în valori mobiliare?

Într-un caz tipic, ar fi clar cine este „beneficiarul efectiv” unei asemenea societăți. De exemplu, în cazul unui antreprenor care fondează un organism de plasament colectiv în valori mobiliare pentru beneficiul soției sau copiilor minori, „beneficiarul efectiv” este antreprenorul, sau numit și, „persoana care furnizează fonduri”. În acest sens, măsurile de cunoaștere ar trebui aplicate antreprenorului, inclusiv determinând sursa venitului.

Chiar dacă soția și copiii au un interes în societatea dată în contextul legislației aferente funcționării organismului de plasament colectiv în valori mobiliare (în astfel de scopuri ar putea fi în mod corespunzător menționați ca „beneficiari efectivi”), însă ei nu trebuie tratați ca „beneficiari efectivi” în contextul legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului. Astfel, nu ar avea sens aplicarea măsurilor de cunoaștere a sursei de venit a soției și copiilor săi, deși, ar putea fi oportun aplicarea unei precauții cu privire la trecutul și reputația lor.

Acest rezultat, de altfel, evidențiază consecințele caracteristicilor tipice aferente acestui tip de companii, separarea titlului legal de interesul beneficiarului. Persoana cu titlu legal, adică administratorul societății, deține de obicei controlul asupra activelor, cu toate acestea, părțile la acord, care au interese, adică beneficiarii, de obicei, nu au control asupra activității societății. Persoana terță, fondatorul societății, este furnizor de fonduri (care poate să nu dețină control și active în cadrul societății), dar care trebuie, din punct de vedere al prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului să fie obiectul măsurilor de cunoaștere.

5. Ce semnifică „beneficiar efectiv” în contextul organizației fără personalitate juridică?

Stabilirea beneficiarilor efectivi în acest context, în general, implică aceleași principii ca și cele menționate anterior. În cazul în care astfel de organizații sunt clienți, banca sau alt prestator de servicii de plată trebuie să înțeleagă structura asociației și să identifice persoanele care administrează activitatea organizației și urmează să supună aceste persoane măsurilor de cunoaștere.

Referința spre Registrul de stat al actelor juridice: https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=48389&lang=ro [1]

See also

Tags

[beneficiar efectiv](#) [2]

[147](#) [3]

[contextul contului bancar](#) [4]

[plasament colectiv](#) [5]

[servicii de plată](#) [6]

[abordarea bazată pe risk](#) [7]

Source URL:

<http://bnm.md/en/node/50824>

Related links:

[1] https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=48389&lang=ro [2] [http://bnm.md/en/search?hashtags\[0\]=beneficiar efectiv](http://bnm.md/en/search?hashtags[0]=beneficiar%20efectiv) [3] [http://bnm.md/en/search?hashtags\[0\]=147](http://bnm.md/en/search?hashtags[0]=147) [4] [http://bnm.md/en/search?hashtags\[0\]=contextul contului bancar](http://bnm.md/en/search?hashtags[0]=contextul%20contului%20banca) [5] [http://bnm.md/en/search?hashtags\[0\]=plasament colectiv](http://bnm.md/en/search?hashtags[0]=plasament%20colectiv) [6] [http://bnm.md/en/search?hashtags\[0\]=servicii de plată](http://bnm.md/en/search?hashtags[0]=servicii%20de%20plat%C3%A2) [7] [http://bnm.md/en/search?hashtags\[0\]=abordarea bazată pe risk](http://bnm.md/en/search?hashtags[0]=abordarea%20bazat%C3%A2%20pe%20risk)